

علامه امینی؛ احیاگر مدینه فاضله نبوی با محوریت غدیر

علامه امینی با تالیف «الغدیر» خاطرات عصر نبوی را تجدید کرد، عصری که سروری از آن امت قرآنی است و رسول اکرم (ص) رهبری آن را برعهده دارد و بعد از خود ولایت علی بن ابی طالب (ع) را معرفی کرده است.

علامه امینی با تالیف «الغدیر»؛ خاطرات عصر نبوی را تجدید کرد، عصری که سروری از آن امت قرآنی است و رسول اکرم (ص) رهبری آن را برعهده دارد و بعد از خود ولایت علی بن ابی طالب (ع) را معرفی کرده است. به گزارش خبرگزاری مهر، در یکی از روزهای 1320 هجری در خانه "شیخ احمد امینی تبریزی" فرزندی متولد شد که بعدها عالم بزرگواری شد که حقیقت "غدیر" را احیا کرد. "عبدالحسین" تحصیلات دینی خود را از مدرسه "طالبیه" تبریز شروع کرد و مقدمات و سطوح فقه و اصول را فرا گرفت، و نزد اساتید ممتازی به تحصیل پرداخت. وی در دوران جوانی برای ادامه تحصیل عازم نجف شد و پس از تکمیل تحصیلات با عزم بازگشت به وطن به تبریز بر می گردد و در این شهر مشغول ارشاد مردم و مطالعه و تالیف می شود. ثمره ی این مطالعات کتاب نفیس "تفسیر فاتحه الكتاب" است.

علامه پس از دو سال اقامت در تبریز به نجف اشرف بر می گردد. انصراف علامه امینی از اقامت در تبریز صرفاً ناشی از ارادت وی نسبت به ساحت ولایت بود و این سرنوشت الهی که این عنصر ارزشمند را برای جامعه اسلامی ذخیره کند تا از میان تیرگی و اختلاف، حقیقت را آشکار سازد.

علامه امینی عالمی منحصر به فرد و معلم اخلاق بود. وی عالمی بود که وظیفه خود را شناخت و بدان عمل کرد. علامه آثار باارزشی از خود به یادگار گذاشته که از جمله می توان به آن اشاره می کرد:

1- 171#&؛ تفسیر فاتحه الكتاب؛

2- 171#&؛ شهداء الفضيله؛

3- تحقیق 171#&؛ کامل الزیارات؛

4- آداب الزائر لمن شمم الحائر

5- "سیرتنا و سنتنا" که کتابی است در مورد اقامه ماتم و عذاء بر سیدالشهداء

6- تعلیقه بر کتاب رسائل شیخ انصاری

7- تعلیقه بر کتاب مکاسب شیخ انصاری

8- المقاصر العلیّه فی المطالب السنیّه

9- ریاض الانس

10- رجال آذربایجان

11- ثمرات الاسفار

12- العتره الطاهره فی الكتاب العزیز

13- کتاب ارزشمند "الغدیر"

از دیگر آثار ماندگار علامه امینی احداث کتابخانه عظیم 171#&؛ امیرالمومنین؛ نجف اشرف می باشد. علامه امینی در زمان حیات خود اهدافی داشت که اهداف آن قرار دادن صفوف پراکنده ملل اسلامی در یک صف واحد و ایجاد وحدت بین آنها بوده است.

ایشان معتقد بود که راز تفوق و عزت مسلمین در پرهیز از تفرّق و بنیان سعادتشان در تمسک به "الله" خلاصه می گردد.

بالاترین هدف ایشان از تالیف الغدیر ایجاد صلح و همدلی بین مسلمین بوده است. سال 1914 میلادی برابر و 1331 و 32 هجری قمری در جنگ جهانی اول امت اسلامی ناملایمات بسیاری به خود دید. در پایان جنگ دولت عثمانی اکثر سرزمین های عربی از جمله فلسطین، عراق، اردن و سوریه را از دست داد.

علامه بزرگوار جهان اسلام حضرت آیه الله شیخ عبدالحسین امینی از فتنه وهابیت بخوبی آگاه بود. علامه امینی همچنین به تهاجم فرهنگی غرب هم توجه داشت. این تهاجم فرهنگی در ایران با به قدرت رسیدن رضاخان و در ترکیه یا به قدرت رسیدن کمال آتاتورک گسترش یافت و در مصر از زمان خدیو محمد سعید (ه.ق 1856م، 1272) آغاز و در زمان خدیو اسماعیل گسترش یافت.

علامه امینی به عنوان یک اسلام شناس، یک مصلح و فیلسوف اجتماعی پا به میدان می نهد تا با احیای «غدیر« مدینه فاضله اسلامی را به امت اسلامی عرضه دارد. رسالت امینی، احیای اندیشه های ناب اسلامی است.

علامه امینی به عنوان یک آسیب شناس اجتماعی، اینگونه تشخیص می دهد که با زوال دولت عثمانی نباید به دولتهای استعمارگر اجازه دهد تا جایگزین دولت اسلامی شوند. اکنون که امت اسلام با زوال دولت 623 ساله عثمانی روبرو گشته، و تلخی های بسیار چشیده، بهتر است، نظام مدینه فاضله اسلامی را که در آن اصل بنیادی غدیر مطرح است، تجربه نماید. نظامی که پیامبر جز به آن سفارش نفرموده است.

علامه امینی با تالیف «الغدیر« خاطرات عصر نبوی را تجدید می کند عصری که سروری از آن امت قرآنی است و رسول اکرم (ص) رهبری آن را برعهده دارد و بعد از خود ولایت علی بن ابی طالب (ع) را معرفی کرده است.

امینی، احیاگر سنت نبوی، با «الغدیر« جلوه های شوکت امت اسلامی را در خاطره ها زنده می دارد و اصل اصیل و محور حکومت قرآنی، جریان غدیر خم را یادآور می شود. امینی در عصر زندگی می کند که شکست دولت عثمانی روی داده است. شکستی که اگر «اصل غدیر« و رهبری امت آنگونه که پیامبر اسلام و قرآن کریم فرموده، اجرا می گردید، روی نمی داد. امینی احیاگر مدینه فاضله قرآنی است از این رو دست به تالیف کتاب شریف «الغدیر« می زند.

علامه امینی برای ترویج مبانی فلسفه سیاسی اسلام نه از اصطلاحات رایج فیلسوفان بلکه از اصطلاحات اهل حدیث استفاده کرد. علامه با دیگر بزرگانی چون سید شرف الدین و میرحامد حسین «نهضت متن گرائی« را بنیان نهادند، تا مبانی فلسفه سیاسی اسلام را با ارائه مدارک و اسناد به امت اسلامی عرضه نمایند. ایشان با رجوع به قرآن و سنت، با رعایت موازین «سند شناسی« و «نقد حدیث« حقایق غیرقابل انکاری را پیش چشم امت اسلامی نهاد و مسئله اختلاف اهل یک کتاب و قبله را از میان برداشت و حقانیت حقایق شیعی به اثبات رسید و فلسفه امامت و حکمت رهبری به شایسته ترین صورت عرضه گردید.

امینی با توجه به اخوت و برادری مسلمین که در قرآن به آن تصریح شده است الغدیر را در جهت اعتلای کلمه حق و احیاء امت اسلامی می نگارد. شیخ مصلح بزرگی است که با نقد دروغ ها و بافته های ابن تیمیه و آلوسی و قسیمی و رشید رضا درصدد ایجاد وحدت و اخوت اسلامی است. نقدهای امینی تخرمهای فساد و دشمنی های تفرقه برانگیز را می خشکاند. و با بیانی شیوا و سبک ادبی خاص و منطقی قانع کننده به تحلیل فلسفه تاریخ اسلام پرداخت و نتایج حوادث گذشته و علل آنها را روشن نمود.

وی معتقد بود که باید کاری ریشه ای انجام داد. علامه با مطرح نمودن ولایت و امامت و بحثهای عمیق علمی و کاوشگرانه پیرامون آن از نخستین متفکران اسلامی بود که به «ولایت فقیه« در عصر غیبت رسید و بحث و درس اختصاصی پیرامون آن را امری لازم و ضروری دانست.

علامه امینی به مدت دو سال در بستر بیماری بود تا اینکه روز جمعه 12 تیرماه 1349 برابر با 28 ربیع الثانی 1390 هجری قمری جهان را بدرود گفت، وی در کتابخانه ای که خود در نجف اشرف تاسیس کرده بود به خاک سپرده شد.